

**ZALECENIE KOMISJI****z dnia 18 czerwca 2019 r.****w sprawie projektu zintegrowanego krajowego planu w dziedzinie energii i klimatu w Niderlandach obejmującego lata 2021–2030**

(2019/C 297/19)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1999 z dnia 11 grudnia 2018 r. w sprawie zarządzania unią energetyczną i działaniami w dziedzinie klimatu, zmiany rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 663/2009 i (WE) nr 715/2009, dyrektyw Parlamentu Europejskiego i Rady 94/22/WE, 98/70/WE, 2009/31/WE, 2009/73/WE, 2010/31/UE, 2012/27/UE i 2013/30/UE, dyrektyw Rady 2009/119/WE i (UE) 2015/652 oraz uchycenia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 525/2013<sup>(1)</sup>, w szczególności jego art. 9 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Przepisy rozporządzenia (UE) 2018/1999 zobowiązują każde państwo członkowskie do przedłożenia Komisji projektu swojego zintegrowanego krajowego planu w dziedzinie energii i klimatu, obejmującego okres od 2021 r. do 2030 r., zgodnie z art. 3 ust. 1 oraz załącznikiem I do tego rozporządzenia. Pierwsze projekty zintegrowanych krajowych planów w dziedzinie energii i klimatu miały zostać przedłożone do dnia 31 grudnia 2018 r.
- (2) Niderlandy przedłożyły projekt zintegrowanego krajowego planu w dziedzinie energii i klimatu w dniu 20 grudnia 2018 r. Przedłożenie tego projektu planu stanowi podstawę i pierwszy etap procedury iteracyjnej z udziałem Komisji i państw członkowskich, służącej finalizacji zintegrowanych krajowych planów w dziedzinie energii i klimatu, a następnie ich wdrażaniu.
- (3) Przepisy rozporządzenia (UE) 2018/1999 zobowiązują Komisję do przeprowadzenia oceny projektów zintegrowanych krajowych planów w dziedzinie energii i klimatu. Komisja dokonała kompleksowej oceny niderlandzkiego projektu zintegrowanego krajowego planu w dziedzinie energii i klimatu, uwzględniając istotne elementy rozporządzenia (UE) 2018/1999. Ocena ta<sup>(2)</sup> jest publikowana wraz z niniejszym zaleceniem. Poniższe zalecenia oparte są na tej ocenie.
- (4) Zalecenia Komisji mogą dotyczyć w szczególności: (i) poziomu ambicji założeń, celów i wkładów służących zbiorczemu osiągnięciu celów unii energetycznej, a zwłaszcza celów Unii na rok 2030 w dziedzinie energii ze źródeł odnawialnych i efektywności energetycznej oraz poziomu elektroenergetycznych połączeń międzysystemowych, który państwa członkowskie zamierzają osiągnąć w 2030 r.; (ii) polityk i środków odnoszących się do celów na szczeblu państw członkowskich i Unii oraz innych polityk i środków o potencjalnym znaczeniu transgranicznym; (iii) wszelkich dodatkowych polityk i środków, które mogą być wymagane w zintegrowanych krajowych planach w dziedzinie energii i klimatu; (iv) interakcji między istniejącymi i planowanymi politykami i środkami zapisanymi w zintegrowanym krajowym planie w dziedzinie energii i klimatu oraz spójności tych polityk i środków, w ramach jednego wymiaru i między poszczególnymi wymiarami unii energetycznej.
- (5) Opracowując swoje zalecenia, Komisja uwzględniła, z jednej strony, potrzebę zsumowania określonych, ujętych ilościowo planowanych wkładów wszystkich państw członkowskich, by ocenić poziom ambicji na szczeblu Unii, a z drugiej strony to, że państwo członkowskie musi mieć wystarczająco dużo czasu na należyte rozważenie zaleceń Komisji przed finalizacją planu krajowego.
- (6) Zalecenia Komisji dotyczące poziomu ambicji państw członkowskich w dziedzinie energii ze źródeł odnawialnych zostały opracowane według wzoru podanego w załączniku II do rozporządzenia (UE) 2018/1999, opartego na obiektywnych kryteriach.

<sup>(1)</sup> Dz.U. L 328 z 21.12.2018, s. 1.

<sup>(2)</sup> SWD(2019) 227.

- (7) Jeśli chodzi o efektywność energetyczną, zalecenia Komisji opierają się na ocenie poziomu ambicji na szczeblu krajowym, przedstawionego w projekcie zintegrowanego krajowego planu w dziedzinie energii i klimatu, w porównaniu ze zbiorowym poziomem wysiłków koniecznych do osiągnięcia celów Unii, uwzględniając, w stosownych przypadkach, informacje dotyczące szczególnych okoliczności krajowych. Ostateczne wkłady krajowe w dziedzinie efektywności energetycznej powinny odzwierciedlać potencjał oszczędności energii racjonalnych pod względem kosztów oraz powinny zostać wsparte solidną długoterminową strategią na rzecz renowacji budynków oraz środkami służącymi realizacji obowiązku oszczędności energii wynikającego z art. 7 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/27/UE<sup>(3)</sup>. Państwa członkowskie powinny również wykazać, że należycie uwzględniły zasadę „efektywność energetyczna przede wszystkim”, wyjaśniając w szczególności, w jaki sposób efektywność energetyczna przyczyni się do racjonalnej pod względem kosztów realizacji krajowych celów w zakresie konkurencyjnej gospodarki niskoemisyjnej, bezpieczeństwa dostaw energii oraz rozwiązania problemu ubóstwa energetycznego.
- (8) Rozporządzenie w sprawie zarządzania wymaga od państw członkowskich przedstawienia ogólnego przeglądu inwestycji niezbędnych do osiągnięcia założeń, celów i wkładów określonych w zintegrowanym krajowym planie w dziedzinie energii i klimatu, a także ogólnej oceny źródeł tych inwestycji. Krajowe plany w dziedzinie energii i klimatu powinny zapewnić przejrzystość i przewidywalność polityk i środków krajowych w celu zagwarantowania pewności inwestycji.
- (9) Jednocześnie, w ramach cyklu europejskiego semestru na lata 2018–2019, Komisja położyła silny nacisk na potrzeby inwestycyjne państw członkowskich w zakresie energii i klimatu. Znalazło to odzwierciedlenie w sprawozdaniu krajowym na 2019 r. dotyczącym Niderlandów<sup>(4)</sup> oraz w zaleceniu Komisji dotyczącym zalecenia Rady dla Niderlandów<sup>(5)</sup> w ramach procesu europejskiego semestru. Komisja uwzględniła najnowsze ustalenia i zalecenia wynikające z europejskiego semestru w swojej ocenie projektów zintegrowanych krajowych planów w dziedzinie energii i klimatu. Zalecenia Komisji uzupełniają najbardziej aktualne zalecenia dla poszczególnych państw wydawane w ramach europejskiego semestru. W swoich zintegrowanych krajowych planach w dziedzinie energii i klimatu państwa członkowskie powinny również zapewnić uwzględnienie najnowszych zaleceń dla poszczególnych państw, wydanych w ramach europejskiego semestru.
- (10) Przepisy rozporządzenia w sprawie zarządzania zobowiązują ponadto wszystkie państwa członkowskie do należytego uwzględnienia wszelkich zaleceń Komisji dotyczących projektów zintegrowanych krajowych planów w dziedzinie energii i klimatu, które mają zostać przedłożone do dnia 31 grudnia 2019 r., a jeżeli dane państwo członkowskie nie uwzględni zalecenia lub jego istotnej części, powinno ono przedstawić swoje uzasadnienie i podać je do wiadomości publicznej.
- (11) W stosownych przypadkach państwa członkowskie powinny przekazywać – w swoich zintegrowanych krajowych planach w dziedzinie energii i klimatu oraz ich aktualizacjach w późniejszych latach – te same dane, które przekazują do Eurostatu lub do Europejskiej Agencji Środowiska. Zastosowanie tego samego źródła oraz, w miarę dostępności, statystyk europejskich jest również niezbędne do obliczenia poziomu bazowego na potrzeby modelowania i prognoz. Zastosowanie statystyk europejskich umożliwi lepszą porównywalność danych i prognoz wykorzystywanych w zintegrowanych krajowych planach w dziedzinie energii i klimatu.
- (12) Wszystkie elementy załącznika I do rozporządzenia (UE) 2018/1999 należy uwzględnić w ostatecznym zintegrowanym krajowym planie w dziedzinie energii i klimatu. W tym kontekście należy dokonać oceny makroekonomicznego wpływu planowanych polityk i środków oraz, w możliwym zakresie, ich wpływu na zdrowie, środowisko, zatrudnienie i kształcenie, umiejętności oraz społeczeństwo. Należy zapewnić udział społeczeństwa i innych zainteresowanych stron w przygotowywaniu ostatecznego zintegrowanego krajowego planu w dziedzinie energii i klimatu. Te i inne elementy zostały szczegółowo opisane w dokumencie roboczym służb Komisji publikowanym wraz z niniejszym zaleceniem<sup>(6)</sup>.
- (13) Projekt planu opiera się głównie na dotychczasowej polityce Niderlandów, w szczególności umowie koalicyjnej z 2017 r. i umowie w sprawie energii z 2013 r. (Energieakkoord). Uwzględniając poszczególne wymiary unii energetycznej, należy dodać kilka elementów związanych zarówno z proponowanym poziomem ambicji, jak i z towarzyszącymi politykami i środkami, a także z powiązaną oceną skutków. Konieczne jest zwrócenie szczególnej uwagi na kwestię zarządzania wzajemnymi powiązaniem między wymiarem obniżenia emisyjności i wymiarem efektywności energetycznej oraz innymi wymiarami, zwłaszcza poprzez przedstawienie bardziej konkretnych i wymiernych celów dotyczących bezpieczeństwa energetycznego, rynku wewnętrznego i badań naukowych, innowacji i konkurencyjności, a także wyjaśnienie, w jaki sposób będą one wspierać osiągnięcie poziomu ambicji w odniesieniu do obniżenia emisyjności, odnawialnych źródeł energii i efektywności energetycznej. Należy lepiej wyjaśnić, w jaki sposób uwzględniono zasadę „efektywność energetyczna przede wszystkim”. Podobnie założenia w ramach wymiaru badań naukowych, innowacji i konkurencyjności muszą wspierać planowane działania na rzecz innych wymiarów unii energetycznej.

<sup>(3)</sup> Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/27/UE z dnia 25 października 2012 r. w sprawie efektywności energetycznej, zmiany dyrektyw 2009/125/WE i 2010/30/UE oraz uchylecia dyrektyw 2004/8/WE i 2006/32/WE (Dz.U. L 315 z 14.11.2012, s. 1).

<sup>(4)</sup> SWD(2019) 1018 final.

<sup>(5)</sup> COM(2019) 519 final z dnia 5 czerwca 2019 r.

<sup>(6)</sup> SWD(2019) 227.

- (14) W kontekście ostatecznego zintegrowanego krajowego planu w dziedzinie energii i klimatu korzystne byłoby rozwinięcie aspektów dotyczących konkurencyjności, aby uwzględnić w szczególności kwestie sektora technologii niskoemisyjnych, w tym w zakresie obniżenia emisyjności energochłonnych i wysokoemisyjnych gałęzi przemysłu. Korzystne byłoby określenie na tej podstawie wymiernych celów na przyszłość, a także polityk i środków służących ich osiągnięciu, z uwzględnieniem odpowiednich powiązań z polityką w zakresie przedsiębiorstw i przemysłu.
- (15) Zalecenia Komisji dla Niderlandów opierają się na ocenie opracowanego przez Niderlandy projektu zintegrowanego krajowego planu w dziedzinie energii i klimatu, publikowanego wraz z niniejszym zaleceniem (7),

NINIEJSZYM ZALECA, ABY NIDERLANDY PODJĘŁY NASTĘPUJĄCE DZIAŁANIA:

1. Podbudowanie pożądanego poziomu ambicji w perspektywie roku 2030, zakładającego udział energii ze źródeł odnawialnych wynoszący 27–35 % jako wkład Niderlandów w realizację unijnego celu w zakresie energii odnawialnej na 2030 r., szczegółowymi i określonymi ilościowo politykami i środkami, które są zgodne z obowiązkami określonymi w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2001 (8), w sposób umożliwiający terminowe i racjonalne pod względem kosztów osiągnięcie tego wkładu. Uwzględnienie orientacyjnej trajektorii osiągania wszystkich punktów odniesienia wynikających z art. 4 lit. a) ppkt 2 rozporządzenia (UE) 2018/1999. Zagwarantowanie pełnej realizacji celu w zakresie energii ze źródeł odnawialnych na 2020 r., określonego w załączniku I do dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/28/WE (9), i zachowanie go jako poziomu bazowego od 2021 r., oraz wyjaśnienie, w jaki sposób zamierza się osiągnąć i utrzymać ten poziom bazowy. Zaproponowanie trajektorii i odpowiednich środków w sektorze ogrzewania i chłodzenia oraz sektorze transportu na potrzeby osiągnięcia orientacyjnego celu zawartego w art. 23 dyrektywy (UE) 2018/2001 oraz celu dotyczącego transportu określonego w art. 25 dyrektywy (UE) 2018/2001. Przedstawienie dodatkowych informacji na temat uproszczenia procedur administracyjnych dotyczących ram wspomagających prosumpcję energii ze źródeł odnawialnych i społeczności energetyczne działające w zakresie energii odnawialnej, zgodnie z art. 21 i 22 dyrektywy (UE) 2018/2001.
2. Zweryfikowanie wkładu w ograniczenie zużycia energii końcowej, mając na uwadze potrzebę zwiększenia wysiłków na rzecz osiągnięcia unijnego celu w zakresie efektywności energetycznej na 2030 r., oraz określenie polityk i środków, które przyniosą dodatkowe oszczędności energii do 2030 r. Ujęcie dodatkowych polityk i środków w stosunku do tych, które już obowiązują na potrzeby realizacji celów Niderlandów w zakresie efektywności energetycznej na rok 2020. Niezbędne jest przedstawienie w ostatecznym zintegrowanym krajowym planie w dziedzinie energii i klimatu oczekiwanych skutków pod względem oszczędności energii, okresu ich wdrażania oraz docelowych sektorów. Kontynuowanie wysiłków w zakresie systemów zobowiązujących do oszczędności energii po 2020 r., z uwzględnieniem faktu, że obowiązek oszczędności energii dla okresu 2021–2030 jest bardziej ambitny niż obecny.
3. Określenie środków wspierających realizację założeń dotyczących bezpieczeństwa energetycznego odnośnie do dywersyfikacji i zmniejszenia zależności energetycznej, w tym środków zapewniających elastyczność oraz wystarczalność mocy wytwórczych energii elektrycznej w świetle ambitnego celu dotyczącego energii odnawialnej.
4. Doprecyzowanie krajowych założeń i celów dotyczących finansowania badań naukowych, innowacji i konkurencyjności, w szczególności w związku z unią energetyczną, które mają być realizowane od 2021 r. do 2030 r., tak aby można je było łatwo zmierzyć i dostosować pod kątem wsparcia realizacji celów w innych wymiarach zintegrowanego krajowego planu w dziedzinie energii i klimatu. Oparcie tych założeń na konkretnych i odpowiednich politykach i środkach, z uwzględnieniem tych, które mają zostać opracowane we współpracy z innymi państwami członkowskimi, takich jak strategiczny plan w dziedzinie technologii energetycznych.
5. Zintensyfikowanie doskonale już funkcjonujących uzgodnień w zakresie współpracy regionalnej w ramach pięciostronnego forum energetycznego w oparciu o deklarację polityczną z dnia 4 marca 2019 r. na potrzeby rozszerzenia tej współpracy regionalnej w celu szczególnego uwzględnienia kwestii opracowania i monitorowania krajowych planów w dziedzinie energii i klimatu, zwłaszcza pod kątem aspektów istotnych dla współpracy transgranicznej.
6. Przedstawienie ogólnego przeglądu potrzeb inwestycyjnych w kontekście osiągnięcia celów w zakresie klimatu i energii oraz ogólnej oceny źródeł tych inwestycji, w tym odpowiednich zasobów finansowych na szczeblu krajowym i regionalnym.
7. Przedstawienie wykazu wszystkich dotacji w dziedzinie energii, w tym w szczególności w zakresie paliw kopalnych, oraz podjętych działań, jak również planów stopniowego wycofywania tych dotacji.
8. Uzupełnienie analizy interakcji z polityką w zakresie jakości powietrza i emisji do powietrza o więcej informacji ilościowych, z uwzględnieniem przynajmniej wymaganych informacji na temat przewidywanych emisji zanieczyszczeń powietrza w ramach planowanych polityk i środków.

(7) SWD(2019) 227.

(8) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2001 z dnia 11 grudnia 2018 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych (Dz.U. L 328 z 21.12.2018, s. 82).

(9) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/28/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych zmieniająca i w następstwie uchylająca dyrektywy 2001/77/WE oraz 2003/30/WE (Dz.U. L 140 z 5.6.2009, s. 16).

9. Lepsze uwzględnienie aspektów sprawiedliwej i uczciwej transformacji, w szczególności poprzez przedstawienie bardziej szczegółowych informacji na temat wpływu planowanych założeń, polityk i środków na społeczeństwo, zatrudnienie i umiejętności. Ujęcie specjalnej oceny kwestii związanych z ubóstwem energetycznym, wraz z powiązаныmi założeniami lub szczególnymi politykami lub środkami, zgodnie z wymogami rozporządzenia (UE) 2018/1999.

Sporządzono w Brukseli dnia 18 czerwca 2019 r.

*W imieniu Komisji*

Miguel ARIAS CAÑETE

*Członek Komisji*

---